

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/2036

af 19. oktober 2022

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2014/59/EU for så vidt angår den tilsynsmæssige behandling af globale systemisk vigtige institutter med en multiple-point-of-entry-afviklingsstrategi og metoder til indirekte tegning af instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på at opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 ⁽⁶⁾ ændrede Unionens regelsæt for afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber gennem ændringer af henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets

⁽¹⁾ EUT C 122 af 17.3.2022, s. 33.

⁽²⁾ EUT C 152 af 6.4.2022, s. 111.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13. september 2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 4. oktober 2022.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingegrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 226).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296).

forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽⁸⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁹⁾. Disse ændringer var nødvendige for gennemførelsen i Unionen af standarden for den internationale samlede tabsabsorberingskapacitet, som Rådet for Finansiell Stabilitet offentliggjorde den 9. november 2015, (»TLAC-standard«) for globale systemisk vigtige banker, kaldet globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) i EU-regelsættet, og for at forbedre anvendelsen af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) for alle banker. Unionens reviderede bankafviklingsramme bør i højere grad sikre, at bankers tabsabsorbering og rekapitalisering sker ved hjælp af private midler, når disse banker ikke længere er finansielt levedygtige og derefter afvikles.

- (2) Artikel 12a i forordning (EU) nr. 575/2013 foreskriver, at G-SII'er med en afviklingsstrategi, i henhold til hvilken mere end én koncernhed kan afvikles (»multiple point of entry-afviklingsstrategi« eller »MPE-afviklingsstrategi«), skal beregne deres risikobaserede krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ud fra den teoretiske antagelse, at kun én enhed i koncernen vil blive afviklet, idet tabene og rekapitaliseringsbehovet for koncernens datterselskaber overføres til afviklingsenheden (»single point of entry-afviklingsstrategi« eller »SPE-afviklingsstrategi«). Der er fastsat et tilsvarende krav i artikel 45d, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU vedrørende det yderligere krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, som afviklingsmyndighederne kan pålægge i henhold til nævnte artikels stk. 3. I overensstemmelse med TLAC-standardens bør disse beregninger tage hensyn til alle tredjelandsenheder, der er en del af et G-SII, som ville være afviklingsenheder, hvis de var etableret i Unionen.
- (3) I overensstemmelse med artikel 45h, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2014/59/EU og med TLAC-standardens må summen af de faktiske krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i en G-SII med en MPE-afviklingsstrategi ikke være lavere end koncernens teoretiske krav i henhold til en SPE-afviklingsstrategi. For at bringe bestemmelserne i forordning (EU) nr. 575/2013 i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2014/59/EU og sikre, at afviklingsmyndighederne altid handler i overensstemmelse med nævnte direktiv og tager hensyn til både de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, og ethvert yderligere krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 45d i direktiv 2014/59/EU, bør artikel 12a i forordning (EU) nr. 575/2013 ændres og nævnte forordnings artikel 92a, stk. 3, bør udgå. Dette bør ikke forhindre afviklingsmyndighederne i at konkludere, at enhver justering med henblik på at minimere eller fjerne forskellen mellem summen af de faktiske krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i en G-SII med en MPE-afviklingsstrategi og den pågældende koncerns teoretiske krav i henhold til en SPE-afviklingsstrategi, når førstnævnte er højere end sidstnævnte, vil være u hensigtsmæssig eller uforenelig med G-SII'ets afviklingsstrategi. For at sikre overensstemmelse mellem artikel 12a i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 45h, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU bør den beregning, der er omhandlet i artikel 45h, stk. 2, i nævnte direktiv, også tage hensyn til alle tredjelandsenheder, der er en del af et G-SII, og som ville være afviklingsenheder, hvis de var etableret i Unionen.
- (4) I artikel 92b i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsættes det, at kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er, der ikke er afviklingsenheder, bl.a. kan opfyldes ved hjælp af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter. Kriterierne for nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i artikel 72b, stk. 2, litra c), k), l) og m), i forordning (EU) nr. 575/2013 forudsætter imidlertid, at den udstedende enhed er en afviklingsenhed. Det bør sikres, at disse væsentlige datterselskaber kan udstede gældsinstrumenter, der opfylder alle kriterierne for nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, i overensstemmelse med den oprindelige hensigt.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

- (5) I overensstemmelse med artikel 72e, stk. 4, første afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 er det muligt for afviklingsmyndighederne at tillade et G-SII med en MPE-afviklingsstrategi at fradrage visse besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i datterselskaber, der ikke tilhører den samme afviklingskoncern, ved at fratække en lavere, justeret værdi fastsat af afviklingsmyndigheden. I henhold til artikel 72e, stk. 4, andet afsnit, i nævnte forordning skal forskellen mellem den justerede værdi og den oprindelige værdi i sådanne tilfælde fradrages de pågældende datterselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. I overensstemmelse med TLAC-standarden bør denne tilgang tage hensyn til risikobaserede og ikke-risikobaserede krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i det relevante datterselskab. Denne tilgang bør desuden finde anvendelse på alle tredjelandsdatterselskaber, der er en del af dette G-SII, så længe disse datterselskaber er underlagt en afviklingsordning, der ifølge den relevante afviklingsmyndighed i Unionen er juridisk bindende og gennemfører internationalt vedtagne standarder, nærmere betegnet Rådet for Finansiell Stabilitets dokument »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions«, som blev offentliggjort i oktober 2011, og TLAC-standarden.
- (6) Direktiv (EU) 2019/879 ændrede direktiv 2014/59/EU ved at indføre specifikke regler om indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL i afviklingskoncerner, dvs. af kapitalgrundlag og passiver, der opfylder betingelserne i artikel 45f, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU. For at gøre disse regler operationelle og sikre, at indirekte tegning foretages på en tilsynsmæssigt forsvarlig måde, fik den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁰⁾, i henhold til artikel 45f, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere metoder til en sådan indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer. Som EBA imidlertid påpegede i sit brev til Kommissionen af 25. januar 2021, var der flere uoverensstemmelser mellem de krav til delegation, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU, og de eksisterende tilsynsregler i forordning (EU) nr. 575/2013, som ikke gjorde det muligt at anvende den tilsynsmæssige behandling, der var nødvendig for, at mandatet kunne opfyldes i overensstemmelse med den oprindelige hensigt. Mere præcist bemærkede EBA, at forordning (EU) nr. 575/2013 ikke gav mulighed for fradrag af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL og efterfølgende for anvendelse af en passende risikovægt i alle de tilfælde, der er relevante for mandatet i henhold til direktiv 2014/59/EU. Der blev konstateret lignende problemer med hensyn til kravet til gearingsgrad i forordning (EU) nr. 575/2013. I lyset af disse retlige begrænsninger bør de metoder, som EBA har udviklet, indarbejdes direkte i forordning (EU) nr. 575/2013. Derfor bør artikel 45f, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, udgå.
- (7) I forbindelse med afviklingsenheders indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL i henhold til Unionens reviderede ramme for bankafvikling bør mellemliggende enheder være forpligtet til at fradrage de fuldstændige besiddelser af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL, der er udstedt af enheder, der ikke selv er afviklingsenheder, og som tilhører den samme afviklingskoncern. Dette sikrer, at mekanismerne for intern tabsabsorbering og rekapitalisering inden for en koncern fungerer korrekt, og at der undgås dobbelttælling af disse enheders afskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL med henblik på den mellemliggende enheds overholdelse af sit eget interne MREL. Uden sådanne fradrag kan det føre til, at den valgte afviklingsstrategi ikke kan gennemføres korrekt, da den mellemliggende enhed kan opbruge ikke kun sin egen tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, men også de øvrige enheders, der ikke selv er afviklingsenheder, og der tilhører samme afviklingskoncern, inden den mellemliggende enhed eller sådanne øvrige enheder ophører med at være levedygtige. For at sikre, at fradragsforpligtelsen er i overensstemmelse med anvendelsesområdet for enheder, der kan blive anvendt af afviklingsenheden for indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL, og for at undgå tilsynsarbitrage, bør mellemliggende enheder fradrage deres besiddelser af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL udstedt af alle enheder, der tilhører samme afviklingskoncern og eventuelt skal overholde internt MREL, og ikke blot de besiddelser af ressourcer, som er udstedt af deres datterselskaber. De samme forpligtelser bør gælde i tilfælde af indirekte udstedelse af ressourcer, der skal overholde kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passivposter for væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er, som fastsat i artikel 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, hvor det er relevant.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (8) For at sikre, at fradragsordningen fortsat er forholdsmæssigt afpasset, bør mellemliggende enheder kunne vælge den blanding af instrumenter, bestående af kapitalgrundlag eller nedskrivningsrelevante passiver, hvormed de finansierer erhvervelsen af ejerskab af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL. Derved vil mellemliggende enheder helt kunne undgå fradrag vedrørende kapitalgrundlag, så længe de har udstedt tilstrækkelige nedskrivningsrelevante passiver. Fradragene bør derfor først anvendes på de mellemliggende enheders nedskrivningsrelevante passivposter. Hvis den mellemliggende enhed skal overholde det interne MREL i henhold til direktiv 2014/59/EU på individuelt grundlag, bør fradragene anvendes på de nedskrivningsrelevante passiver, der opfylder betingelserne i nævnte direktivs artikel 45f, stk. 2. Hvis den værdi, der skal fradrages, overstiger værdien af de mellemliggende enheders nedskrivningsrelevante passivposter, bør det resterende beløb fradrages i deres egentlige kapitalposter, hybride kapitalposter og supplerende kapitalposter, begyndende med supplerende kapitalposter i overensstemmelse med artikel 66, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013. I disse tilfælde er det nødvendigt, at fradragene svarende til det resterende beløb også anvendes ved beregning af kapitalgrundlaget for at opfylde de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹¹⁾. Ellers kan soliditetsgraden for mellemliggende enheder, der har udstedt kapitalgrundlag i stedet for nedskrivningsrelevante passiver til at finansiere erhvervelsen af ejerskab af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL, blive overvurderet. Ved at holde behandlingen af besiddelser af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL i overensstemmelse med tilsyns- og afviklingsformål undgås desuden en unødigt forøgelse af kompleksiteten, fordi institutter fortsat kan beregne, indberette og offentliggøre ét sæt samlet risikoeksponeringsbeløb og samlet eksponeringsmål med henblik på tilsyn og afvikling. Artikel 49, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) For yderligere at styrke proportionaliteten af fradragsordningen bør denne ordning ikke finde anvendelse i de ekstraordinære tilfælde, hvor det interne MREL i henhold til artikel 45f, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 45f, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU kun anvendes på konsolideret grundlag, for så vidt angår besiddelser af afskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL udstedt af enheder, der indgår i konsolideringen. Den samme undtagelse bør gælde, når kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SIF'er, som fastsat i artikel 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, overholdes på konsolideret niveau i medfør af nævnte forordnings artikel 11, stk. 3a.
- (10) Den indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL bør sikre, at når et datterselskab når det tidspunkt, hvor det ophører med at være levedygtigt, videregives tabene reelt til afviklingsenheden, og det pågældende datterselskab rekapitaliseres af afviklingsenheden. Disse tab bør således ikke absorberes af den mellemliggende enhed, som blot bør blive et middel, hvorigennem disse tab overføres til afviklingsenheden. For at sikre, at resultatet af den indirekte tegning svarer til resultatet af en fuld direkte tegning som påtænkt i henhold til mandatet i artikel 45f, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, med henblik på beregning af den mellemliggende enheds samlede risikoeksponering, bør risikovægtene derfor ikke anvendes på de eksponeringer, der fratrækkes i henhold til den nye fradragsordning, der skal indføres i artikel 72e i forordning (EU) nr. 575/2013. På samme måde bør disse eksponeringer udelukkes fra beregningen af den mellemliggende enheds samlede eksponeringsmål. Den behandling, der består i ikke at anvende risikovægte og udelukke disse eksponeringer fra det samlede eksponeringsmål, bør være strengt begrænset til eksponeringer, der fratrækkes i overensstemmelse med den nye fradragsordning, der skal indføres i nævnte forordnings artikel 72e, med henblik på at operationalisere metoden med indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL.
- (11) Modellerne for offentliggørelse af harmoniseret information om MREL og om kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passivposter for væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SIF'er, som fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/763⁽¹²⁾, bør ændres, så de afspejler den nye fradragsordning for nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL. Modellerne for offentliggørelse bør desuden ændres, så de inddrager det samlede risikoeksponeringsbeløb og det samlede eksponeringsmål, som mellemliggende enheder ville have, hvis de ikke udelod de eksponeringer, som fradrages efter den nye fradragsordning.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽¹²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/763 af 23. april 2021 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår indberetning med henblik på tilsyn og offentliggørelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (EUT L 168 af 12.5.2021, s. 1).

- (12) Målene for denne forordning, nemlig fuldt ud at harmonisere den tilsynsmæssige behandling af mellemliggende enheders besiddelser af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL i enheder i den samme afviklingskoncern og målrettet at revidere kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for G-SII'er og for væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (13) For behørigt at vurdere potentielle, utilsigtede konsekvenser af indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL, herunder den nye fradragsordning, og for at sikre en forholdsvis behandling og lige vilkår for forskellige typer af bankkoncernstrukturer, navnlig institutter, der har et driftsselskab mellem holdingselskabet og dets datterselskaber, og for enheder, hvis afviklingsplan fastsætter, at de skal afvikles ved almindelig insolvensbehandling i tilfælde af konkurs, bør Kommissionen snarest muligt gennemgå gennemførelsen af den indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL ved forskellige typer af bankkoncernstrukturer. Kommissionen bør behørigt vurdere mulige strukturelle løsninger på eventuelle identificerede problemer såsom at udvide muligheden for, at enheder, der ikke selv er afviklingsenheder, kan opfylde deres MREL på et konsolideret grundlag. Det ledsagende lovgivningsmæssige forslag, som Kommissionen kan vedtage, bør tage behørigt hensyn til anvendelsesdatoen for den særlige behandling for indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL, således at den kan gennemføres, inden artikel 72e, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse. Det bør foretrækkes, at et sådant lovgivningsmæssigt forslag er specifikt.
- (14) For at sikre, at institutterne har tilstrækkelig tid til at gennemføre den særlige behandling for indirekte tegning af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL, herunder den nye fradragsordning, og at markederne kan absorbere yderligere udstedelse af nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på internt MREL, hvor det er nødvendigt, bør bestemmelserne om denne behandling finde anvendelse fra den 1. januar 2024 i overensstemmelse med tidsfristen for overholdelse af MREL.
- (15) Forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2014/59/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013

I forordning (EU) nr. 575/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 1, indsættes følgende nummer:

»130a) »relevant tredjelandsmyndighed«: en tredjelandsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 90), i direktiv 2014/59/EU«.

2) Artikel 12a affattes således:

»Artikel 12a

Konsolideret beregning for G-SII'er med flere afviklingsenheder

Hvis mindst to G-SII-enheder, der er en del af det samme G-SII, er afviklingsenheder eller tredjelandsenheder, der ville være afviklingsenheder, hvis de var etableret i Unionen, beregner dette G-SII's moderinstitut i Unionen værdien af kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 92a, stk. 1, litra a):

- a) for hver afviklingsenhed eller tredjelandsenhed, der ville være en afviklingsenhed, hvis den var etableret i Unionen
- b) for moderinstitutionen i Unionen, som om det var G-SII'ets eneste afviklingsenhed.

Den i første afsnit, litra b), omhandlede beregning foretages på grundlag af den konsoliderede situation for moderinstituttet i Unionen.

Afviklingsmyndighederne handler i overensstemmelse med artikel 45d, stk. 4, og artikel 45h, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU.«

3) I artikel 49, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Dette stykke finder ikke anvendelse på de fradrag, der er fastsat i artikel 72e, stk. 5.«

4) I artikel 72b, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på artikel 92b skal henvisninger til afviklingsenheden i dette stykkes første afsnit, litra c), k), l) og m), også forstås som henvisninger til et institut, der er et væsentligt datterselskab af et tredjelands-G-SII.«

5) Artikel 72e ændres som følger:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Såfremt et moderinstitut i Unionen eller et moderinstitut i en medlemsstat, som er omfattet af artikel 92a, har direkte, indirekte eller syntetiske besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i et eller flere datterselskaber, som ikke tilhører den samme afviklingskoncern som det pågældende moderinstitut, kan moderinstitutets afviklingsmyndighed under passende hensyn til udtalelsen fra eventuelt berørte datterselskabers afviklingsmyndigheder eller relevante tredjelandsmyndigheder tillade, at moderinstitutet fradrager sådanne besiddelser ved at fratække en lavere værdi fastsat af moderinstitutets afviklingsmyndighed. Den tilpassede værdi skal mindst være lig med værdien (m) beregnet på følgende måde:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$$

hvor:

i = indekset for datterselskabet

OP_i = værdien af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af datterselskabet i, som er i moderinstitutets besiddelse

LP_i = værdien af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som er udstedt af datterselskabet i, som er i moderinstitutets besiddelse

β = procentdel af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter udstedt af datterselskabet i, som er i moderselskabets besiddelse, beregnet som følger:

$$\beta = \frac{OP_i + LP_i}{\text{værdien af alle kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter udstedt af datterselskabet i}}$$

O_i = værdien af kapitalgrundlaget i datterselskabet i uden hensyntagen til fradraget beregnet i henhold til dette stykke

L_i = værdien af nedskrivningsrelevante passiver i datterselskabet i uden hensyntagen til fradraget beregnet i henhold til dette stykke

r_i = den sats, der gælder for datterselskabet i på afviklingskoncernniveau i henhold til artikel 92a, stk. 1, litra a), i denne forordning og artikel 45c, stk. 3, første afsnit, litra a), i direktiv 2014/59/EU, eller, for tredjelandsdatterselskaber, et tilsvarende afviklingskrav, der finder anvendelse på datterselskabet i det tredjeland, hvor det har sit hovedkontor, for så vidt dette krav opfyldes med instrumenter, der ville blive betragtet som kapitalgrundlag eller nedskrivningsrelevante passiver i henhold til denne forordning

$aRWA_i$ = det samlede risikoeksponeringsbeløb for G-SII-enheden i beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, under hensyntagen til justeringerne i artikel 12a eller, for tredjelandsdatterselskaber, beregnet i henhold til gældende lokale bestemmelser

w_i = den sats, der gælder for datterselskabet i på afviklingskoncernniveau i henhold til artikel 92a, stk. 1, litra b), i denne forordning og artikel 45c, stk. 3, første afsnit, litra b), i direktiv 2014/59/EU, eller, for tredjelandsdatterselskaber, et tilsvarende afviklingskrav, der finder anvendelse på datterselskabet i det tredjeland, hvor det har sit hovedkontor, for så vidt dette krav opfyldes med instrumenter, der ville blive betragtet som kapitalgrundlag eller nedskrivningsrelevante passiver i henhold til denne forordning

$aLRE_i$ = det samlede eksponeringsmål for G-SII-enheden i beregnet i overensstemmelse med artikel 429, stk. 4, eller, for tredjelandsdatterselskaber, beregnet i henhold til gældende lokale bestemmelser.

Hvis moderinstituttet har tilladelse til at fradrage det justerede beløb i overensstemmelse med første afsnit, fradrager datterselskabet forskellen mellem besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter som omhandlet i første afsnit og det justerede beløb.»

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. Institutter og enheder omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og (d), i direktiv 2014/59/EU fradrager i nedskrivningsrelevante passivposter deres besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) kapitalgrundlagsinstrumenterne og de nedskrivningsrelevante passivinstrumenter ejes af et institut eller en enhed, der ikke selv er en afviklingsenhed, men som er et datterselskab af en afviklingsenhed eller en enhed i et tredjeland, der ville være en afviklingsenhed, hvis den var etableret i Unionen
- b) instituttet eller enheden som omhandlet i litra a) skal opfylde kravene i denne forordnings artikel 92b eller i artikel 45f i direktiv 2014/59/EU
- c) de kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der besiddes af instituttet eller enheden som omhandlet i litra a), er udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i denne forordnings artikel 92b, stk. 1, eller i artikel 45f, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, som ikke selv er en afviklingsenhed, og som tilhører samme afviklingskoncern som instituttet eller enheden som omhandlet i litra a).

Uanset første afsnit fratrækkes besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter ikke, hvis instituttet eller enheden som omhandlet i første afsnit, litra a), skal opfylde kravet i første afsnit, litra b), på konsolideret niveau, og instituttet eller enheden som omhandlet i første afsnit, litra c), indgår i konsolideringen af instituttet eller enheden som omhandlet i første afsnit, litra a), i overensstemmelse med første del, afsnit II, kapitel 2.

Med henblik på dette stykke skal henvisningen til nedskrivningsrelevante passivposter forstås som en henvisning til et hvilket som helst af følgende:

- a) nedskrivningsrelevante passivposter, der tages i betragtning med henblik på at opfylde kravet i artikel 92b
- b) passivposter, der opfylder kravene i artikel 45f, stk. 2, litra a), i direktiv 2014/59/EU.

Med henblik på dette stykke skal henvisningen til kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter forstås som en henvisning til ethvert af følgende:

- a) kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 92b, stk. 2 og 3
- b) kapitalgrundlag og passivposter, der opfylder kravene i artikel 45f, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU.»

6) Artikel 92a, stk. 3, udgår.

7) Artikel 113, stk. 1, affattes således:

»1. Ved beregningen af risikovægtede eksponeringsbeløb anvendes risikovægtene på alle eksponeringer, medmindre de pågældende eksponeringer fratrækkes kapitalgrundlaget eller er omfattet af den behandling, der er fastsat i artikel 72e, stk. 5, første afsnit, i overensstemmelse med afdeling 2. Anvendelsen af risikovægte baseres på den eksponeringsklasse, som eksponeringen tildeles, og på eksponeringens kreditkvalitet i det omfang, der er præciseret i afdeling 2. Kreditkvaliteten kan bestemmes ud fra kreditvurderinger fra ECAI'er eller kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer i overensstemmelse med afdeling 3.»

8) Artikel 151, stk. 1, affattes således:

»1. De risikovægtede eksponeringsbeløb for kreditrisiko vedrørende eksponeringer, der tilhører en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 147, stk. 2, litra a)-e), og g), skal, medmindre de pågældende eksponeringer fratrækkes kapitalgrundlaget eller er omfattet af den behandling, der er fastsat i artikel 72e, stk. 5, første afsnit, beregnes i overensstemmelse med underafdeling 2.»

9) I artikel 429a, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»q) de eksponeringer, der er omfattet af behandlingen i artikel 72e, stk. 5, første afsnit.«

10) I tiende del, afsnit I, kapitel 1, afdeling 3, indsættes følgende underafdeling:

»Underafdeling 3a

Fradrag i nedskrivningsrelevante passivposter

Artikel 477a

Fradrag i nedskrivningsrelevante passivposter

1. Uanset artikel 72e, stk. 4, og indtil den 31. december 2024 kan afviklingsmyndigheden for et moderinstitut efter behørig hensyntagen til udtalelsen fra afviklingsmyndighederne eller de relevante tredjelandsmyndigheder for eventuelle berørte datterselskaber tillade, at den tilpassede værdi m_i beregnes ved hjælp af følgende definition af r_i , og w_i :

r_i = det samlede risikobaserede kapitalkrav, der finder anvendelse på datterselskabet i det tredjeland, hvor det har sit hovedkontor, for så vidt dette krav opfyldes med instrumenter, der ville blive betragtet som kapitalgrundlag i henhold til denne forordning

w_i = det samlede ikke-risikobaserede kernekapitalkrav, der finder anvendelse på datterselskabet i det tredjeland, hvor det har sit hovedkontor, for så vidt dette krav opfyldes med instrumenter, der ville blive betragtet som kernekapital i henhold til denne forordning.

2. Afviklingsmyndigheden kan give den i stk. 1 omhandlede tilladelse, hvis datterselskabet er etableret i et tredjeland, der endnu ikke har en gældende lokal afviklingsordning, og hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for øjeblikkelig overførsel af aktiver fra datterselskabet til moderinstitutionen
- b) den relevante tredjelandsmyndighed for datterselskabet har afgivet en udtalelse til moderinstitutionens afviklingsmyndighed om, at aktiver svarende til det beløb, som datterselskabet skal fradrage i henhold til artikel 72e, stk. 4, andet afsnit, kan overføres fra datterselskabet til moderinstitutionen.«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 45d, stk. 4, affattes således:

»4. Hvis flere G-SII-enheder, der er en del af samme G-SII, er afviklingsenheder, eller tredjelandsenheder, der ville være afviklingsenheder, hvis de var etableret i Unionen, beregner de relevante afviklingsmyndigheder med henblik på artikel 45h, stk. 2, det beløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3:

- a) for hver afviklingsenhed eller tredjelandsenhed, der ville være en afviklingsenhed, hvis den var etableret i Unionen
- b) for moderselskabet i Unionen, som om den var G-SII'ets eneste afviklingsenhed.«

2) Artikel 45f, stk. 6, udgår.

3) Artikel 45h, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis flere G-SII-enheder, der er en del af samme G-SII, er afviklingsenheder, eller tredjelandsenheder, der ville være afviklingsenheder, hvis de var etableret i Unionen, skal de i stk. 1 omhandlede afviklingsmyndigheder drøfte og, hvis dette er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med G-SII'ets afviklingsstrategi, nå til enighed om anvendelsen af artikel 72e i forordning (EU) nr. 575/2013 og om en eventuel justering med henblik på at minimere eller fjerne forskellen mellem summen af de i nærværende direktivs artikel 45d, stk. 4, litra a), og artikel 12a, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb for individuelle afviklingsenheder og summen af de i nærværende direktivs artikel 45d, stk. 4, litra b), og artikel 12a, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb.

Denne justering kan anvendes på følgende betingelser:

- a) justeringen kan anvendes i forbindelse med forskelle i beregningen af den samlede risikoeksponering mellem de relevante medlemsstater eller tredjelande ved at justere niveauet for kravet
- b) justeringen må ikke anvendes til at fjerne forskelle som følge af eksponeringer mellem afviklingskoncerner.

Summen af de i dette direktivs artikel 45d, stk. 4, litra a), og artikel 12a, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb for individuelle afviklingsenheder eller tredjelandsenheder, der ville være afviklingsenheder, hvis de var etableret i Unionen, må ikke være lavere end summen af de i dette direktivs artikel 45d, stk. 4, litra b), og artikel 12a, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede beløb.«

4) I artikel 129 tilføjes følgende stykke:

»Senest den 31. december 2022 gennemgår Kommissionen indvirkningen af den indirekte tegning af instrumenter, der vil kunne opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, for de lige vilkår mellem forskellige typer bankkoncernstrukturer, herunder hvor koncerner har et driftsselskab mellem det holdingselskab, der er identificeret som en afviklingsenhed, og dets datterselskaber. Den vurderer navnlig følgende:

- a) muligheden for at tillade enheder, der ikke selv er afviklingsenheder, at opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på konsolideret niveau
- b) behandlingen i henhold til reglerne om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver af enheder, hvis afviklingsplan foreskriver, at de skal afvikles ved almindelig insolvensbehandling
- c) hensigtsmæssigheden af at begrænse størrelsen af de fradrag, der kræves i henhold til artikel 72e, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Kommissionen forelægger en rapport herom for Europa-Parlamentet og for Rådet. Hvis det er relevant, ledsages rapporten af et lovgivningsmæssigt forslag under hensyntagen til anvendelsesdatoen for artikel 72e, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013.«

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, nr. 1) og 3), senest den 15. november 2023. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til denne forordning eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af denne forordnings artikel 2, nr. 1) og 3).

*Artikel 4***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 14. november 2022.

Artikel 1, nr. 3), artikel 1, nr. 5), litra b), og artikel 1, nr. 7), 8) og 9), finder dog anvendelse fra den 1. januar 2024.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. oktober 2022.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

M. BEK

Formand
